

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-302/05
Бања Лука, 03.8.2007. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Петра Бајића и Виоланде Шубарић, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца Т.Л. Н. С. кога заступа В.Љ. адвокат из П. против тужене У.фц. А.Д. Д. коју заступа Б.И. адвокат из Д. ради плаћања 103.616,30 КМ, одлучујући о ревизији тужене против пресуде Окружног суда у Д. број Пж-22/04 од 14.03.2005. године, на сједници одржаној 03.8.2007. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се уважава, укида се пресуда Окружног суда у Д. број Пж-22/04 од 14.03.2005. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Д. број Пс-37/02 од 13.11.2003. године обавезана је тужена да тужиоцу плати 103.616,30 КМ, са законском затезном каматом почев од 15.07.2000. године до исплате, уз накнаду трошкова спора у износу од 4.240,00 КМ, све у року од 30 дана по правоснажности пресуде под пријетњом извршења.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Д. број Пж-22/04 од 14.03.2005. године, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужена ревизијом побија другостепену пресуду, због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија је основана.

У тужби тужилац захтјевом тражи да се тужена обавезе да јој из основа уговора о продаји плати износ од 103.660,30 КМ са законском затезном каматом почев од 15.7.2000. године до исплате.

Наконведеног поступка првостепени суд је утврдио: да су странке 08.11.1999. године под бројем 493/99 закључиле уговор о продаји по којем је тужилац туженој испоручио робу, хладноваљане траке у количини од 700 тона за

производњу шавних цијеви по цијени 1 DEM односно 1 KM за 1 кг, с тим да се плаћање врши испоруком цијеви у односу 70:30 на начин да ће тужени из дијела од 70% количине цијеви за рачун тужиоца продати цијеви на тржишту СР. Ј.; да су странке 23.6.2000. године сачиниле "Протокол о сравању међусобних обавеза" у којем су неизмирене обавезе тужене према тужиоцу у износу од 103.616,30 DEM, или 103.616,30 кг цијеви коју ће обавезу тужена извршити сукцесивно до 15.7.2000. године испоруком цијеви фирми W. из Б. која ће исту продати и платити обавезу тужиоцу.

Код оваквог стања чињеница првостепени суд закључује да је тужени закључењем Протокола од 23.6.2000. године признао дуг тужиоцу у износу од 103.616,30 KM а по основу уговора закључених између њих од 08.11.1999. године и судио тако што је у цијелости удовољио тужбеном захтјеву тужица.

Чињенична утврђења и правни закључак првостепеног суда усваја у цијелости и другостепени суд.

Основано се у ревизији тужене указује да су нижестепени судови погрешно примијенили одредбу чл. 125. ст. 1. Закона о парничном поступку када су узели да је тужена потписивањем Протокола од 23.6.2000. године признала дуг тужиоцу у износу од 103.616,30 DEM, или 103.616,30 KM.

Према одредби чл. 125. ст. 1. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 58/03 до 63/07, у даљем тексту: ЗПП) не треба доказивати чињенице које су странке признале пред судом у току парнице, а у ставу 2. је прописано, да ако странка порекне чињенице које је признала, суд ће оцијенити да ли ће те чињенице сматрати признатим или оспореним.

Ове одредбе треба схватити тако да постоје разлике између чињеница признатих пред судом и чињеница признатих ван суда. Признање чињенице пред судом може се учинити непосредном изјавом странке током трајања поступка или у поднеску, и такво признање не може бити ничим условљено. У име странке, правног лица, признање може учинити њен законски заступник (чл. 293. ст. 1. и 2. ЗПП) и пуномоћник (300. ЗПП). Ако постоји признање чињенице пред судом, суд у правилу неће изводити доказе ради утврђења чињенице на које се односи признање, осим ако закључи да странка иде за тим да располаже захтјевом са којим не може располагати.

У овом случају, а како се то правилно указује и у ревизији тужене, потписом представника тужене на протоколу од 23.6.2000. године у којем је наведено да је обавеза тужене према тужиоцу у износу наведеном у том протоколу, тужена није признала потраживање (дуг) према тужиоцу, јер признање ове чињенице у смислу наведене одредбе чл. 125. ЗПП било би релевантно само да га је својим потписом овјерио директор тужене који по закону представља и заступа тужену у односу према трећим лицима, односно да је овјерено од лица кога је директор тужене овластио да у име тужене може признати потраживање према тужиоцу, што овдје није случај.

Првостепени суд је сматрајући, да је тужена признала потраживање према тужиоцу, потписом представника тужене на Протоколу од 23.6.2000. године, одбио приједлог тужене да се изведе доказ вјештачења по вјештаку економске

струке ради провјере да је тужена послије потписивања наведеног Протокола испоруком робе тужиоцу и путем закључења уговора о асигнацији између парничних странака и предузећа W. из Б. измирила обавезе према тужиоцу, а ове приговоре тужене које је поновила и у жалби против првостепене пресуде, другостепени суд није оцјењивао, при чему се задовољивши само констатацијом "да нису учињене повреде одредаба парничног поступка и да је правилно примјењено материјално право".

Поступајући на наведени начин другостепени суд није отклонио повреде одредби чл. 125. ЗПП учињену од стране првостепеног суда, на који је начин и он учинио исту повреду одредаба парничног поступка, чиме је од стране другостепеног суда учињена повреда одредаба парничног поступка из члана 249. ст. 1. у вези са одредбом чл. 125. ЗПП, па је ревизију тужену ваљало уважити, побијану другостепену пресуду укинути и предмет вратити том суду на поновно суђење.

У наставку поступка другостепени суд ће отклонити недостатке на које се указује у овом рјешењу тако што ће провјерити наводе тужене да је након потписивања наведеног Протокола а прије утужења у овом спору, путем уговора о асигнацији закљученог између парничних странака и предузећа W. из Б. измирила дуг према тужиоцу, а потом ће донијети закониту одлуку.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић